

CONVENȚIE din 6 iunie 1996

între România și Republica Uzbekistan pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

EMITENT • **PARLAMENTUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 46 din 18 martie 1997**

Data intrării în vigoare 18-03-1997

România și Republica Uzbekistan,

dorind să promoveze și să întărească relațiile economice prin încheierea unei convenții pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,

au convenit după cum urmează:

Articolul 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

Articolul 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant sau al autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe suma totală a salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt:

a) în cazul României:

(i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;

(ii) impozitul pe profit;

(iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;

(iv) impozitul pe venitul agricol;

(v) impozitul pe dividende, și

(vi) impozitul pe clădiri și impozitul pe terenul ocupat de clădiri și construcții

(denumite în continuare impozit român);

b) în cazul Republicii Uzbekistan:

(i) impozitul pe profitul (venitul) întreprinderilor, asociațiilor și organizațiilor;

(ii) impozitul pe venitul persoanelor fizice, și

(iii) impozitul pe proprietăți

(denumite în continuare impozit uzbek).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus, sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale după efectuarea unor astfel de modificări.

Articolul 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Republica Uzbekistan, după cum cere contextul;

b) termenul România înseamnă România și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane și jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele marii, pe fundul și în subsolul acestor ape;

c) termenul Uzbekistan înseamnă Republica Uzbekistan; folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Republicii Uzbekistan, inclusiv apele teritoriale și spațiul aerian în care Republica Uzbekistan poate să exercite drepturi suverane și jurisdicție, inclusiv dreptul de a folosi subsolul și resursele naturale, potrivit legislației Republicii Uzbekistan și în concordanță cu dreptul internațional;

d) termenul impozit înseamnă impozit român sau impozit uzbek, după cum cere contextul;

e) termenul persoană include o persoană fizică, o societate sau orice alta asociere de persoane, legal constituită în fiecare dintre statele contractante;

f) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice alta entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

g) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

h) termenul național înseamnă orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant și orice persoană juridică, parteneriat sau asociere de persoane și orice alta entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în unul dintre statele contractante;

i) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o nava, aeronava, vehicul feroviar sau rutier, exploatate de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când nava, aeronava, vehiculul feroviar sau rutier este exploatat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

j) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, Ministerul Finanțelor;

(ii) în cazul Republicii Uzbekistan, Comitetul de Stat pentru Impozite;

k) termenul capital, în cazul Republicii Uzbekistan, înseamnă proprietate.

2. În ce privește aplicarea acestei convenții de un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

Articolul 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat, datorită domiciliului sau, rezidenței sale, locului conducerii, locului înregistrării sau oricărui alt criteriu de natura similară. Dar aceasta expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acest stat numai pentru faptul ca realizează venituri din surse sau capital, situate în acest stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul sau se determina după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului contractant în care are o locuința permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuința permanentă în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strinse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care aceasta persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuința permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului al cărui național este;

d) dacă aceasta persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă a statului în care se afla locul conducerii sale efective.

Articolul 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursala;

c) un birou;

d) o fabrica;

e) un magazin;

f) un atelier;

g) o ferma sau orice plantație;

h) o mina, un put petrolier sau de gaze, o cariera sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia sediu permanent cuprinde, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcții, de montaj sau de instalare sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de 9 luni, în orice perioadă de 12 luni;

b) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de către o întreprindere a unui stat contractant prin angajații săi sau prin alt personal angajat de întreprindere în acest scop, în celălalt stat contractant, cu condiția ca aceasta activitate să continue pentru același proiect sau pentru un proiect conex, pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 9 luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent se considera că nu include:

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, fără obținere de venituri;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării, fără obținere de venituri;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) vânzarea de mostre de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui tirg sau al unei expoziții internaționale temporare ocazionale, într-o perioadă de 15 zile de la închiderea tirgului sau a expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri sau colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)-f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri să rezulte din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent cărui i se aplică prevederile paragrafului 7 - acționează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant, aceasta întreprindere se considera că are un sediu permanent în primul stat menționat, dacă aceasta persoană:

a) are și exercită în mod obișnuit în primul stat menționat împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor acestui paragraf; sau

b) nu are o astfel de împuternicire, dar menține în mod obișnuit în primul stat menționat un stoc de produse sau mărfuri din care face livrări, în mod regulat, de produse sau mărfuri, în numele întreprinderii.

6. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări, cu excepția reasigurarilor, a unui stat contractant se considera că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, dacă încasează prime pe teritoriul celui alt stat sau asigură riscuri situate acolo prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent cărui i se aplică prevederile paragrafului 7.

7. O întreprindere nu se considera că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidență a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidență a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

Articolul 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultura sau din exploatarea forestieră), situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, toate accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultura și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesiunea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietățile imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

Articolul 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă: a) aceluia sediu permanent; b) vinzarilor în acel celălalt stat de produse sau mărfuri de același fel sau asemănătoare cu cele vândute printr-un sediu permanent; sau c) alte activități de afaceri desfășurate în acel celălalt stat, care sunt de același fel sau asemănătoare cu cele desfășurate prin acel sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluia sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul ca s-au efectuat în statul în care se afla situat sediul permanent sau în altă parte.

Totuși, sediului permanent nu i se vor acorda ca deducere sumele plătite biroului sau de conducere sau oricărui birou al întreprinderii, sub forma redevențelor, onorariilor sau a altor plăți similare cuvenite pentru folosirea patentelor sau a altor drepturi sau sub forma de comision pentru servicii prestate ori pentru conducere sau, cu excepția societăților bancare, sub forma de dobinzi la banii împrumutați sediului permanent.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul ca acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metoda, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

Articolul 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în acel stat.

2. Profiturile la care se referă paragraful 1 al prezentului articol nu cuprind profiturile care se obțin din exploatarea hoteliera sau dintr-o activitate de transport distinctă de exploatarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere în trafic internațional.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi, precum și asupra dobinzilor aferente fondurilor legate numai de exploatarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere.

Articolul 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluia stat și impune în consecință profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și

profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidență a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.
 2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidență societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma bruta a dividendelor.
- Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.
3. Termenul dividende folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni și din drepturi de folosință, părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, de către legislația fiscală a statului în care este rezidență societatea distribuitoare a dividendelor.
 4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidență, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.
 5. Când o societate rezidență a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al aceluși celălalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă situată în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat.

Articolul 11

Dobinzi

1. Dobinzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.
2. Totuși aceste dobinzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobinzilor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma bruta a dobinzilor.
3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobinzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat, dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia, sau de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a aceluși guvern, a autorității locale sau a unității administrativ-teritoriale, sau dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate direct ori indirect de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celui alt stat contractant.
4. Termenul dobinzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și, în special, veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobinzi, în sensul prezentului articol.
5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dobinzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobinzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța, în legătură cu care sunt plătite dobinzile, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.
6. Dobinzile se considera ca provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul dobinzilor, fie ca este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a

fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră ca provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau bază fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații prevederile prezentului articol se aplică numai la aceasta ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

8. Prevederile acestui articol nu se aplică, dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale unei persoane cît privește crearea sau transferul creanțelor, în legătură cu care sunt plătite dobânzile, este de a obține avantaje prin această creare sau transfer de creanțe, ca urmare a aplicării acestui articol.

Articolul 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat, dacă acel rezident este beneficiarul efectiv al redevențelor.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel, inclusiv cele în natură, primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, transmisiilor prin satelit, cablu, fibre optice sau prin tehnologii similare folosite pentru emisiunile destinate publicului, orice patent sau marcă de comerț, desen sau model, plan, formula secretă sau procedeu de fabricație ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

Termenul redevențe include, de asemenea, câștigurile provenite din înstrăinarea oricăruia dintre aceste bunuri sau drepturi, în măsura în care sunt legate de producție, productivitate, de folosirea sau dispunerea de astfel de bunuri sau drepturi.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

5. Redevențele se consideră ca provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie ca este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele, și acestea sunt generate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră ca provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau bază fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la aceasta ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

7. Prevederile acestui articol nu se aplică, dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale unei persoane, cît privește crearea sau transferul drepturilor în legătură cu care sunt plătite redevențele, este de a obține avantaje prin această creare sau transfer de drepturi, ca urmare a aplicării acestui articol.

Articolul 13

Cistiguri de capital

1. Cistigurile realizate de un rezident al unui stat contractant, din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în statul contractant în care sunt situate aceste proprietăți.

2. Cistigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Cistigurile obținute de o întreprindere a unui stat contractant, din înstrăinarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional, precum și a proprietăților mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere, sunt impozabile numai în acel stat.
4. Cistigurile obținute de un rezident al unui stat contractant, din înstrăinarea acțiunilor sau a altor participări la capitalul unei societăți ale carei active sunt formulate în totalitate sau în principal din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.
5. Cistigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1-4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

Articolul 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, cu excepția următoarelor situații, când aceste venituri pot fi, de asemenea, impuse în celălalt stat contractant:

- a) dacă acesta dispune în mod obișnuit de o baza fixa în celălalt stat contractant, în scopul desfășurării activităților sale; sau
 - b) dacă acesta este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care insumează sau depășesc în total 183 de zile în orice perioada de 12 luni, care începe sau se termina în anul calendaristic vizat.
- În situația de la subparagrafele a) sau b), venitul poate fi impus în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din venit care este atribuibilă bazei fixe sau venitului obținut din activitățile desfășurate în perioada cît acel rezident a fost prezent în acel celălalt stat.

2. Expresia profesii independente cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

Articolul 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare, obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

- a) primitorul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioada de 12 luni, începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat; și
- b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidență a celui alt stat; și
- c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o baza fixa pe care cel care angajează le are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave, vehicul feroviar și rutier, exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant, pot fi impuse în acel stat.

Articolul 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare, primite de un rezident al unui stat contractant, în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidență a celui alt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

Articolul 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale în aceasta calitate, pot fi impuse în statul contractant în care aceste activități sunt exercitate.

2. Când veniturile, în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în aceasta calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului sau sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive, convenite de guvernele celor două state contractante și care nu sunt

exercitate în scopul de a obține profituri, sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

Articolul 18

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile, anuitatile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariaată desfășurată în trecut, vor fi impozabile numai în acel stat.
2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, pensiile și alte plăți similare, făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant, vor fi impozabile numai în acel stat.
3. Termenul anuitate înseamnă o sumă determinată, platibilă în mod periodic la scadențe fixe în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate sau determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plățile pentru deplina și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent banesc.

Articolul 19

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau autorității ori unității, sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat; și

(i) este un național al acelui stat, sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat sau acelei autorități ori acelei unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile art. 15, 16 și 18 se aplică remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

Articolul 20

Studenti și practicanți

1. Un rezident al unui stat contractant care este prezent în mod temporar în celălalt stat contractant ca student sau practicanț care va dobândi o calificare tehnică, profesională sau de afaceri nu va fi impus în celălalt stat contractant pentru remiterile primite din străinătate în scopul întreținerii sale, pentru studiu ori instruire sau ca bursa pentru continuarea studiilor, pentru o perioadă de 7 ani.

2. Remunerațiile plătite studentului sau practicanțului, după caz, pentru servicii prestate în celălalt stat, nu vor fi impuse în acest celălalt stat pentru o perioadă de 2 ani, cu condiția ca asemenea servicii să fie în legătură cu studiile, întreținerea sau instruirea sa.

Articolul 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică, care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant, imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant, și care, la invitația unei universități, colegiu, școala sau alta instituție educațională similară, nonprofit, care este recunoscută de guvernul acelui celălalt stat contractant, este prezentă în acel celălalt stat contractant pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în acel celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau a cerceta sau pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, va fi scutită de impozit în acel celălalt stat contractant pentru remunerația primită în legătură cu predarea sau cu cercetarea.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

Articolul 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, obținute de un rezident al unui stat contractant, care desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel

celălalt stat profesii independente printr-o baza fixa situata acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau baza fixa. În aceasta situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 14, după caz.

3. Totuși asemenea venituri, obținute de un rezident al unui stat contractant din surse situate în celălalt stat contractant, pot fi, de asemenea, impuse în acest celălalt stat.

Articolul 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în acest celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, poate fi impus în statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixa.

3. Capitalul constituit din nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional și de proprietăți mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere deținute de o întreprindere a unui stat contractant este impozabil numai în acest stat.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

Articolul 24

Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul României, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri sau elemente de venit, la care se face referire în art. 10, 11 și 12, sau profituri, cistiguri ori deține capital care, potrivit legislației din Uzbekistan și în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impuse în Uzbekistan, România va recunoaște un credit fiscal față de impozitul sau pe venituri, elemente de venit, profituri, cistiguri sau capital, într-o sumă egală cu impozitul plătit în Uzbekistan.

Totuși suma creditului nu va depăși suma impozitului român pe acele venituri, elemente de venit, profituri sau cistiguri ori pe capital, calculat în conformitate cu legislația fiscală și reglementările din România.

2. În cazul Uzbekistanului, dubla impunere va fi eliminată, după cum urmează:

a) Când un rezident al Uzbekistanului obține venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile acestei convenții, pot fi impuse în România, Uzbekistan va permite:

(i) ca o deducere din impozitul pe venitul acelui rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România;

(ii) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelui rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Aceasta deducere, în ambele cazuri, nu va depăși, totuși, acea parte din impozitul pe venit sau din impozitul pe capital, astfel cum a fost calculat înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impus în Uzbekistan.

b) Când, în concordanță cu orice prevedere a acestei convenții, venitul obținut sau capitalul deținut de un rezident al Uzbekistanului este scutit de impozit în Uzbekistan, Uzbekistanul poate, totuși, la calculare sumei impozitului pe venitul sau capitalul rămas al acestui rezident, să ia în considerare venitul sau capitalul scutit.

Articolul 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor acelui celălalt stat care desfășoară aceleași activități. Aceasta prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant nici o deducere personală, înlesnire sau reducere în ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acorda rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobinzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât

impunerea și obligațiile legate de aceasta la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Nici o prevedere a prezentului articol nu se considera ca obligând un stat contractant să acorde persoanelor fizice, care nu sunt rezidente în acest stat, orice deduceri personale, înlesniri sau reduceri, în ceea ce privește impunerea, care sunt acordate persoanelor fizice rezidente.

6. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul acestei convenții.

Articolul 26

Procedura amiabila

1. Când o persoană care este rezidentă a unui stat contractant considera ca, datorită măsurilor luate de autoritățile competente ale unuia sau ale ambelor state contractante, rezultă sau va rezultă pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul sau autorității competente a statului contractant a cărui rezidență este sau, dacă situația să se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, acelui stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în 3 ani de la prima notificare a măsurii din care rezultă o impunere contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată, indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impunerii în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

Articolul 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției, în special pentru prevenirea fraudei sau evaziunii cu privire la asemenea impozite. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secretă, în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative), însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practici administrative a celui sau a celuilalt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celuilalt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau un procedeu de fabricație ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

Articolul 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

Articolul 29

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va fi supusă ratificării și va intra în vigoare în prima zi de la data ultimei notificări prin care părțile își comunică îndeplinirea procedurilor legale interne, necesare în fiecare țară pentru intrarea în vigoare a acesteia. Convenția se va aplica:

- a) în ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare; și

b) în ce privește celelalte impozite pe profit, venit sau pe capital realizate, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare.

Articolul 30

Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată.

2. Fiecare dintre statele contractante poate să remită celui alt stat contractant, pe canale diplomatice, o nota de denunțare scrisă la sau înainte de a 30-a zi a lunii iunie a fiecărui an calendaristic, începând din al 5-lea an următor celui în care convenția a intrat în vigoare. În aceasta situație, prezenta convenție va înceta să aibă efect:

a) în ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursa, la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în ce privește celelalte impozite pe profit, venit sau pe capital realizate, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în buna și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Întocmită în dublu exemplar la București, la 6 iunie 1996, în limbile română, uzbekă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,

Florin Georgescu,

ministru de stat,

ministru finanțelor

Pentru Republica Uzbekistan,

B.S. Hamidov,

viceprim-ministru,

ministru finanțelor
